

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: U - 1119/07

Sarajevo, 04.02.2010.godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Fikreta Kršlakovića, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivke Kafedžić, u upravnom sporu tužitelja „Veleprodajni centar“ trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo, ul. Rajlovačka bb., protiv rješenja broj: 01-06-26-018-12-II/07 od 26.07.2007.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari ocjene dopuštenosti koncentracije na tržištu trgovine na malo mješovitom robom, prehrambenim proizvodima, pićem i proizvodima široke potrošnje za domaćinstva u Bosni i Hercegovini, te izricanja novčane kazne u postupku ocjene koncentracije na tržištu, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.02.2010.godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, broj: 01-06-26-018-12-II/07 od 26.07.2007.godine, ocijenjena je dopuštenom koncentracija nastala na tržištu trgovine na malo mješovitom robom, prehrambenim proizvodima, pićem i proizvodima široke potrošnje za domaćinstva u Bosni i Hercegovini koja nastaje podzakupom poslovnih prostora gospodarskog subjekta „Mališić MT“ d.o.o. Čitluk od gospodarskog subjekta „Veleprodajni centar“-trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo. Dispozitivom navedenog rješenja u tački 2. izrečena je

novčana kazna gospodarskom subjektu „Veleprodajni centar“-trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo u visini od 80.000,00 KM, sa obavezom upisa rješenja u Registar koncentracija.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora protiv rješenja tuženog s prijedlogom da se rješenje tuženog poništi u dijelu koji se odnosi na novčanu kaznu i naloži tuženom organu da izvrši povrat naplaćene novčane kazne. Rješenje osporava zbog nepravilne primjene zakona i propisa zasnovanih na zakonu i visine izrečene novčane kazne. Tužitelj navodi da je sklopio ugovor o podzakupu poslovnih prostora koji su u vlasništvu gospodarskog subjekta „Mališić MT“ d.o.o. Čitluk zbog čega smatra da se ne može raditi o koncentraciji u smislu odredbe člana 12. Zakona o konkurenciji, pa iz tih razloga nije ni bio u obavezi istu prijaviti tuženom. Stoga nije bilo mjesta izricanju novčane kazne, koja je s obzirom na činjenicu da su i gospodarski subjekt „Veleprodajni centar“-trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo i gospodarski subjekt „Mališić MT“ d.o.o. Čitluk tek subjekti u razvoju, pa nije za očekivati da imaju obavezu raspolaganja takvim pravnim znanjem da sami dođu do zaključka da se radi o koncentraciji na tržištu BiH. Pored navedenog, tužitelj ukazuje da iz objektivnih razloga nije bio u mogućnosti podnijeti prijavu namjere koncentracije, jer nije raspolagao sa svom dokumentacijom potrebnom za podnošenje prijave. Stoga je od tuženog i tražio produženje roka za podnošenje prijave, ali zahtjev tužitelja nije uvažen i tužitelju je izrečena novčana kazna u iznosu od 80.000,00 KM, pri čemu tuženi nije vodio računa o svim okolnostima slučaja, zbog čega je po shvatanju tužitelja pobijano rješenje nepravilno i nezakonito u dijelu izricanja novčane sankcije. Konačno predlaže da se tužba uvaži i pobijani akt poništi ili da sud sam riješi ovu upravnu stvar.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („ Službeni glasnik BiH,, broj: 19/02 do 83/08), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Rješenjem tuženog ocjenjuje se dopuštenom koncentracija na tržištu trgovine na malo mješovitom robom, prehrambenim proizvodima, pićem i proizvodima široke potrošnje za domaćinstva u Bosni i Hercegovini koja nastaje podzakupom poslovnih prostora gospodarskog subjekta „Mališić

MT" d.o.o. Čitluk od gospodarskog subjekta „Veleprodajni centar“-trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo, te se zbog nepodnošenja prijave namjere koncentracije u zakonom predviđenom vremenskom roku, izriče tužitelju novčana kazna u visini od 80.000,00 KM, iz razloga što je tuženi u postupku donošenja rješenja utvrdio povredu pravila iz člana 16. stav 1. Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH,, broj: 48/05), zbog čega je, u skladu sa članom 52. istog zakona, tuženi odlučio kao u dispozitivu rješenja.

Osporeno rješenje temelji se na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona, pa je tužba tužitelja neosnovana.

Tužitelj tvrdi, da nije bio obavezan podnijeti prijavu namjere koncentracije tuženom jer u smislu odredbe člana 12. Zakona o koncentraciji („Službeni glasnik BiH“ broj: 48/05) nije propisano da se koncentracijom na tržištu smatra sklapanje podzakupnog odnosa, pa je iz tog razloga pogrešan zaključak tuženog organa da su se stekli zakonsku uslovi za primjenu citirane odredbe navedenog zakona na tužitelja. Ovakav pogrešan pravni zaključak za posljedicu je imao izricanje novačne sankcije u iznosu od 80.000,00 KM, pa je u tom dijelu pobijano rješenje nepravilno i nezakonito. S obzirom na činjenicu da tužitelj nije prekršio odredbu člana 12. citiranog zakona, to nije bilo mjesta izricanju novčane sankcije.

Ova tvrdnja tužitelja nije tačna, jer u smislu odredbe člana 12. Zakona o koncentraciji, koncentracijom se smatra (čl. 12. stav 1. tačka b) sticanje kontrole ili prevladavajućeg utjecaja jednog, odnosno više privrednih subjekata nad drugim, odnosno nad više drugih subjekata ili dijelom drugog gospodarskog subjekta, odnosno djelovima drugih gospodarskih subjekata na način u skladu sa odredbama zakona koji reguliraju osnivanje privrednih subjekata i njihovo upravljanje. Istim članom u stavu 2. određeno je da se sticanje kontrole ostvaruje putem prava, zaključivanjem ugovora, ili drugim sredstvima kojima jedan ili više privrednih subjekata, bilo posredno ili zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stiče mogućnost ostvarivanja preovladavajućeg uticaja nad jednim ili više privrednih subjekata. U smislu odredbe člana 12. stav 2. tačka d) Zakona o konkurenciji, pod kontroliranim privrednim subjektom ima se smatrati subjekt u kojem drugi privredni subjekt, neposredno ili posredno, pravno ili činjenično, odlučujuće utiče na upravljanje, naročito ako na drugi način ima pravo upravljanja poslovanjem kontrolisanog privrednog subjekta.

Iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj zaključio ugovor o poslovnoj suradnji i podzakupu poslovnih prostorija sa gospodarskim subjektom „Mališić MT“ d.o.o. Čitluk, broj : 3118-01/07 od 23.03. 2007. godine, kojim ugovorom tužitelj uzima u pod zakup 8 prodajnih i skladišnih prostora u općini Čitluk za vremenski period od 15 godina, te postojeće zaposlenike i zatečini inventar i robu. Nadalje, u toku postupka je utvrđeno, a tužitelj niti jednim dokazom ne ukazuje na suprotno, da je tužitelj u vrijeme podnošenja prijave za odobrenje koncentracije, već bio u posjedu poslovnih prostora, iste koristio sa svojim logom firme, što ukazuje da je u cjelosti preuzeo poslove, poslovne prostore, ljudske resurse opremu iz kojih razloga je zaključak tuženog da je tužitelj izvršio koncentraciju na tržištu BiH, pravilan, odnosno da se ovakvo postupanje tužitelja u svemu uklapa u definiciju koncentracije iz člana 12. stav 1. tačka b). i stava 2. tačka d) Zakona o koncentraciji. Ovo iz razloga što ovo sudsko vijeće pravilnim tumačenjem navedenih odredbi citiranog zakona zaključuje da se kontrola nekog gospodarskog subjekta ostvaruje između ostalog, ne samo sticanjem vlasništva, nego i sticanjem prava na korištenje cijele ili dijela imovine nekog gospodarskog subjekta od strane drugog gospodarskog subjekta. U konkretnom slučaju, tužitelj je stekao pravo na korištenje poslovnih prostora, opreme, inventara, ljudske resurse, čime u cjelosti kontrolira gospodarski subjekt „Mališić MT“ d.o.o. Čitluk. Nadalje, vlasništvo nad poslovnim i skladišnim prostorima ima se smatrati imovinom društva „Mališić MT“ d.o.o. Čitluk, pa kod činjenice da je ova imovina u cjelosti pod faktičkom, pravnom i ekonomskom kontrolom drugog gospodarskog subjekta potpuno je jasno da se radi o izvršenoj koncentraciji na tržištu BiH izvršenog od strane gospodarskog subjekta „Veleprodajni centar“-trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo. Ovo je u skladu i sa Uredbom vijeća EZ br. 139/2004 od 20.01.2004 godine, u kojoj je, između ostalog naznačeno da pojam koncentracije treba definirati tako da obuhvata postupke koji donose trajne promjene u kontroli nekog gospodarskog subjekta, a time i u strukturi tržišta. Stoga u opseg razmatranja pojma koncentracije treba uključiti sve zajedničke poduhvate koji imaju za posljedicu drugačije strukturiranje tržišta.

U smislu odredbe članka 16. Zakona o koncentraciji gospodarski subjekti, učesnici koncentracije obavezni su podnijeti prijavu namjere koncentracije, u roku od 8 dana od dana zaključenog sporazuma ili stjecanja kontrole.

U konkretnom slučaju, ugovor o poslovnoj suradnji i podzakupu poslovnih prostora broj: 3118-01/07 zaključen je dana 23.03.2007.godine, a tužitelj je tuženom podnio prijavu ocjene koncentracije dana 15.06.2007. godine, dakle po proteku zakonom određenog roka od 8 dana. U smislu odredbe člana 49. citiranog zakona, tuženi je ovlašten da izrekne privrednom subjektu novčanu kaznu ako ne podnesu prijavu namjere koncentracije u smislu člana 16. ovog zakona. Visina novčane kazne određena je u visini do 1% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja. Iz podataka u spisu proizlazi da je ukupan prihod za poslovnu 2006.godinu za gospodarski subjekt "Veleprodajni centar"-trgovina na veliko i malo d.o.o. Sarajevo iznosio 56.156.566,00 KM, a za gospodarski subjekt "Mališić MT" d.o.o. Čitluk 21.336.166,00 KM. Izrečena novčana sankcija iznosi 0,14% od ukupnog godišnjeg prihoda podnosioca prijave. Odlučujući o visini kazne, i po ocjeni ovog suda, tuženi je dao jasne i obrazložene stavove, imajući u vidu sve okolnosti slučaja, dužinu trajanja prijave koncentracije i sve olakšavajuće okolnosti, pa je po ocjeni ovog suda određena novčana kazna u skladu sa stepenom povrede zakona i u skladu je sa odredbom člana 49. stav 1. tačka b) Zakona o konkurenciji.

Prigovor tužitelja da se radi o gospodarskim subjektima koji su u razvojnoj fazi i da se iz tih razloga od njih ne može očekivati da imaju obavezu raspolaganja pravnim znanjem ne ispričava tužitelja, iz razloga što je tužitelj kao gospodarski subjekt i subjekt koncentracije, bio dužan da poznaje i poštuje pozitivno zakonodavstvo Bosne i Hercegovine. Osim toga, i prema standardima Evropske unije svi gospodarski subjekti, kao učesnici koncentracije, moraju prijaviti namjeru koncentracije, i to odmah po zaključenju ugovora, a pod određenim okolnostima i prije zaključenja ugovora, kako bi se ocijenilo da li je plan predložene koncentracije dopušten i kako bi odgovarajuće tijelo utvrdilo da li se radi o zabranjenoj koncentraciji (Uredba Vijeća EK broj: 139/04 od 20.01.2004.godine).

Zbog svega izloženog slijedi da tužba tužitelja nije osnovana, pa je ovaj sud, primjenom člana 37. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić

